

Księga Izajasza

Rozdział 47

1. Zstąp, usiądź w prochu, panno, córko Babilońska! Siedź na ziemi! Nie ma stolicy córka Chaldejska! Bo cię już więcej nie będą zwać pieszczoną i kochanką. 2. Weźmi żarna a miel mąkę. Obnaż sromotę twoją, odkryj plecy, okaż gołeni, brni i przez rzeki. 3. Odkryje się sromota twoja a będzie widziana hańba twoja. Pomstę wezmę, a nie zastawi mi się człowiek. 4. Odkupiciel nasz, JAHWE zastępów imię jego, święty Izraelów! 5. Siedź milcząc a wnidź w ciemności, córko Chaldejska, bo cię nie będą więcej zwać Panią królestw! 6. Rozgniewałem się na lud mój, splugawiłem dziedzictwo moje i dałem je w ręce twoje: nie okazałaś im miłosierdzia, na starca obciążałaś brzemień twoje barzo. 7. I mówiłaś: Na wieki będę panią! Nie przypuściłaś tego do serca twego aniś wspomniła na ostateczne rzeczy twoje. 8. A tak teraz słuchaj tego, rozkosznico, i mieszkająca bezpiecznie, która mówisz w sercu twoim: Ja jestem, a oprócz mnie nie masz więcej; nie będę siedzieć wdową ani uznam niepłodności! 9. Przyjdą na cię te dwie rzeczy nagle, dnia jednego: niepłodność i wdowstwo. Wszystko przyszło na cię dla mnóstwa czarów twoich i dla wielkiego zatwardzenia czarowników twoich. 10. A ufałaś złości twej i mówiłaś: Nie masz, kto by mię widział. Umiejętność twoja i mądrość ta cię zdradziła. I mówiłaś w sercu twoim: Jam jest, a oprócz mnie nie masz inszej. 11. Przydzie na cię złe, a nie zwiesz, skąd się weźmie, i przypadnie na cię ucisk, którego nie będziesz mogła zmyć: przydzie na cię nagła nędza, której nie zwiesz. 12. Stańże z czarowniki twemi i z mnóstwem czarów twoich, w którychżeś się pracowała od młodości twojej, jeśliś snadź co pomoże abo jeśli możesz być silniejszą! 13. Ustałaś w mnóstwie rad twoich, niechże staną a zbawią cię praktykarze niebiescy, którzy patrzali na gwiazdy i rachowali księżycę, aby z nich opowiadali, co na cię miało przyść. 14. Oto się zostali jako słoma, ogień je popalił. Nie wybawią dusze swej z ręki płomienia, nie masz węgla, przy którym by się ogrzali, ani komina, aby przy nim siedzieli. 15. Tak ci się zostało, w czymkolwiek pracowała; kupcy twoi od młodości twojej każdy zbłądził na drodze swojej, nie masz, kto by cię wybawił!

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.